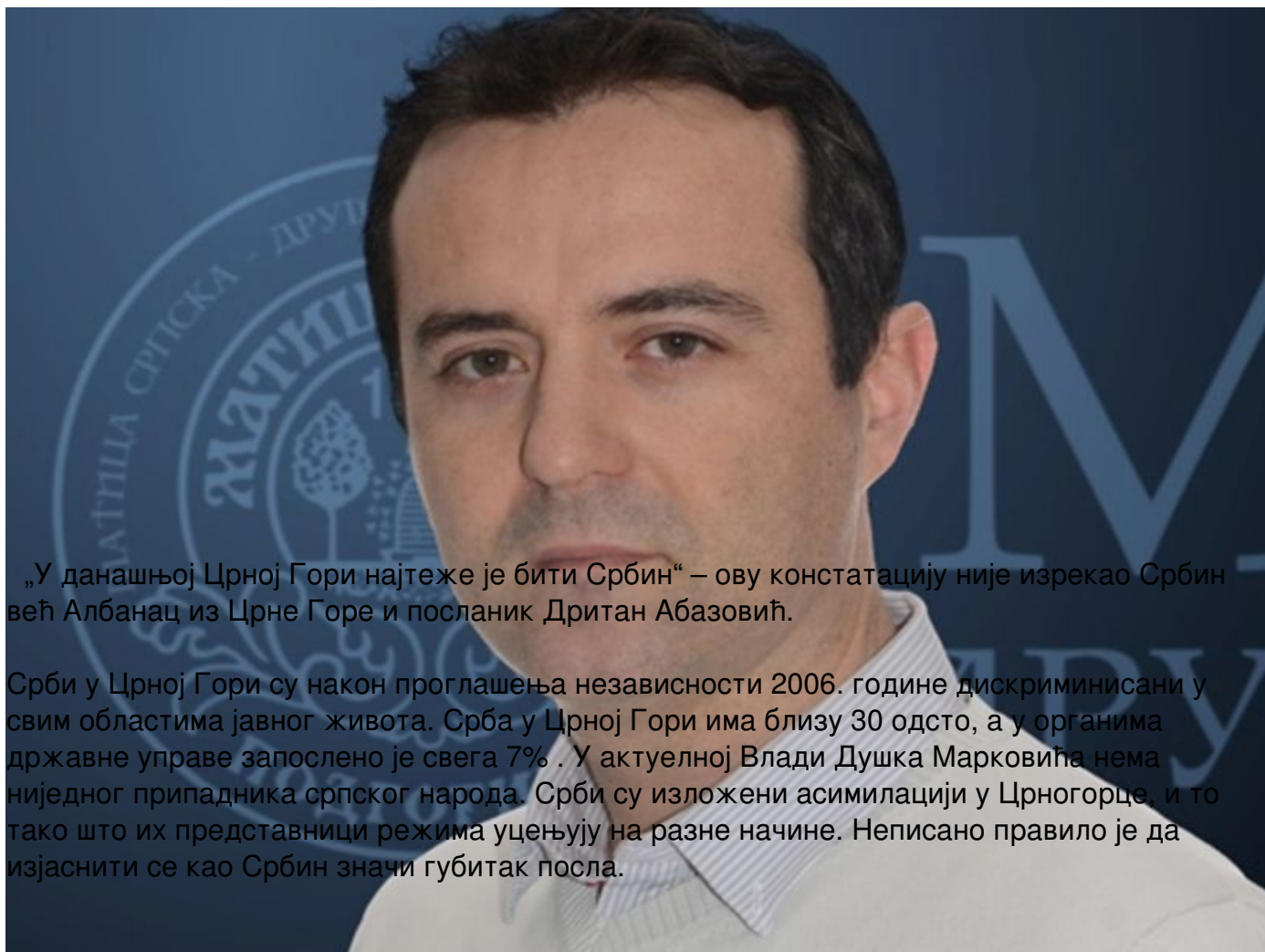

Није у питању пука дискриминација, ми малтене живимо на ивици или у зони апартхејда, истакао је предсједник ИО Матице српске, др Владимир Божовић, говорећи о статусу Срба у Црној Гори. Прилог ТВ ИН4С-а, који вечерас објављујемо, приказан је у емисији РТС-а „Србија на вези“ која се бави проблемима Срба у региону али и широм свијета.

„У данашњој Црној Гори најтеже је бити Србин“ – ову констатацију није изрекао Србин већ Албанац из Црне Горе и посланик Дритан Абазовић.

Срби у Црној Гори су након проглашења независности 2006. године дискриминисани у свим областима јавног живота. Срба у Црној Гори има близу 30 одсто, а у органима државне управе запослено је свега 7% . У актуелној Влади Душка Марковића нема ниједног припадника српског народа. Срби су изложени асимилацији у Црногорце, и то тако што их представници режима уцењују на разне начине. Неписано правило је да изјаснити се као Србин значи губитак посла.

„У Европи данас не постоји угроженије националне заједнице него што су то Срби у Црној Гори,“ казао је лидер НСД и члан Предсједништва ДФ-а Андрија Мандић.

Он је навео да је дискриминација српске заједнице припрема за насилну асимилацију коју намјерава да спроведе режим Мила Ђукановића и нагласио:

„Нама је потребно да у Београду не постоји само влада Србије него да постоји српска влада која ће водити рачуна о свим Србима ма гдје они живјели.

Ми не можемо да изгубимо ову битку, јер ову битку нису изгубили ни наши преци па нећемо ни ми.“

На дјелу је и активан обрачун са српском традицијом – језиком, вјером и националним симболима. Српски језик избрисан је као службени језик из Устава Црне Горе и третиран је као нижеразредни, упркос томе што се на попису становништва највећи број грађана изјаснио да говори српским језиком. Поменућемо само случај отпуштања групе професора из Никшића, који су у тај положај доспјели јер су бранили тадашње уставно право на српски језик.

Ситуација је поводом овога гора него у Хрватској, у којој цвјета усташка идеологија. Српска дјеца немају право да уче на свом језику, док су из школске лектире избачени српски писци. Чак ни Његошево дјело не може угледати свјетло дана, осим када је пожељно за остваривање што веће етничке дистанце између Срба и муслимана.

Поменимо примјер од прошле године, када је Министарство просвете тражило да се санкционишу гимназијалци у Даниловграду само зато што су обиљежили годишњицу НАТО агресије на СРЈ, или онај последњи: када је један ученик у Подгорици добио јединицу из историје јер је казао да је Црна Гора стара српска држава.

Константна је и голгота СПЦ, протјеривање српских свештеника, а стално су присутни насртаји на имовину Митрополије црногорско-приморске и осталих епархија СПЦ у Црној Гори.

Срби у Црној Гори угрожени су и санкционисани приликом истицања својих националних симбола, па је забиљежено више случајева да се сватови новчано кажњавају уколико користе српску тробојку.

Културне и информативне институције српског народа у Црној Гори такође су изложене

дискриминацији и насиљу. Матица српска у Подгорици је у више наврата била мета напада, на начин што је покушано да јој се ускрате просторије за рад.

„Небројено пута до сада је константовано да се српски народ у Црној Гори налази под једним систематским притиском, репресивног државног апарата,“ казао је др Владимир Божовић и нагласио:

„То више није утисак појединца или неке организације која репрезентује српске интересе већ је то врло статистички утемељно и опипљиво тако да они који узму у обзир бројке, какво је учешће српског народа у институционалном животу Црног Гори, недвосмислено долазе до закључка да то више није у питању пука дискриминација него малтене: ми смо на ивици или у зони апартхејда.“

Такође, медији који информишу о Србима у Црној Гори под константним су финансијским, али и полицијским притисцима. Тако имамо више примјера да их полиција прислушкује, а нажалост нијеси ријетки били ни случајеви да полиција приводи и пребија новинаре српских редакција.

(ИН4С)